

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/252/2019
Identifikačné číslo spisu:	8117204231
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8117204231.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu L. L., bývajúceho v L. proti žalovanému D., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Y, so sídlom v V., o zaplatenie 342,58 €, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 9 Csp 78/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. novembra 2018 sp.zn. 23 Co 40/2018, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 18. januára 2018 č.k. 9 Csp 78/2017-81 žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému vrátiť mu sumu 42,58 €, ktorú zaplatil za objednávku kvetov, ako i zaplata finančnej kompenzácie 300 €, zamietol; žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na základe objednávky z 13. februára 2017 si žalobca objednal u žalovaného kyticu kvetov, za ktorú zaplatil 42,58 €, ktorá mala byť doručená presne určenému adresátovi 14. februára 2017. Kuriérska spoločnosť, ktorá mala vykonať doručenie kvetov, však kvety na určenú adresu nedoručila. Ďalej bolo preukázané, že suma 42,58 €, ktorú žalobca za objednávku zaplatil, mu žalovaným bola vrátená, preto súd prvej inštancie považoval žalobu v tejto časti za nedôvodnú. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na finančnú kompenzáciu vo výške 300 €, súd prvej inštancie vychádzajúc z ustanovení § 509 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, dospel k záveru o neopodstatnenosti žaloby aj v tejto časti. Mal za to, že uplatnenie práva na primerané finančné zadost'učinenie v súvislosti s uplatnením práva zo zodpovednosti za vady, je podmienené úspešným uplatnením tohto práva na súde a keďže v danom spore o vrátenie sumy 42,58 € žalobca neuspel a žaloba bola v tejto časti zamietnutá, nemôže sa domáhať náhrady primeraného finančného zadost'učinenia podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 28. novembra

2018 sp.zn. 23 Co 40/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej (zamietajúcej) časti o zaplatenie kompenzácie v sume 300 € zmenil tak, že žalovaného zaviazal v lehote 3 dní zaplatiť žalobcovi sumu 50 € a v prevyšujúcej časti tohto nároku rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku potvrdil. Zároveň žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy prvoinštančného a odvolacieho konania súvisiace s nárokom na zaplatenie kompenzácie 300 € v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný podal proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, v ktorom namietal, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Namietal, že rozsudok odvolacieho súdu nespĺňa zákonné požiadavky kladené na jeho odôvodnenie, je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľný. Taktiež nesúhlasil s právnym posúdením veci odvolacieho súdu, keď priznal žalobcovi nárok na primerané finančné zadostučinenie v rozsahu 50 €, na ktoré mu nevznikol zákonný nárok, keďže suma 42,58 € za objednanú a nedoručenú kyticu bola žalobcovi vrátená. Žalovaný nesúhlasil ani s výrokom rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania, keďže pri rozhodovaní o trovách nevychádzal z pomeru úspechu, ale nesprávne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, hoci mal úspech len vo výške 16,66 %. Žalovaný navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dôvody dovolania sú neopodstatnené a rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne správne.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. Dovolanie žalovaného smeruje aj proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie kompenzácie vo výške 250 €.

7. Podľa § 424 CSP môže dovolanie podať iba strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Otázkou, či dovolateľ je procesnou stranou uvedenou v tomto ustanovení, treba vždy riešiť s prihliadnutím na individuálne okolnosti daného prípadu.

8. Prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto oprávneného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné (objektívna prípustnosť dovolania je vymedzená ustanoveniami § 420 a § 421 CSP). Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania treba vziať na zreteľ, či dovolateľ bol negatívne dotknutý napadnutým rozhodnutím (viď tiež R 50/1999). Skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska objektívneho nasleduje až po skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania; pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie nie je subjektívne prípustné, nepristúpi už k skúmaniu prípustnosti dovolania z hľadiska ustanovení § 420 a § 421 CSP.

9. Tento potvrdzujúci výrok dovolaním napadnutého rozsudku nemá negatívny dopad na právne postavenie žalovaného; žaloba voči nemu nad sumu 50 € bola v konečnom dôsledku zamietnutá.

10. Z uvedeného dôvodu dospel dovolací súd k záveru, že žalovaný nebol v zmysle § 424 CSP subjektívne oprávnený napadnúť dovolaním tento výrok rozsudku odvolacieho súdu.

11. V časti dovolania, ktorá smeruje proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 50 €, je žalovaný v danom prípade osobou oprávnenou

podať dovolanie. Dovolací súd preto pristúpil k posúdeniu, či je jeho dovolanie - v tejto časti - prípustné aj z objektívneho hľadiska.

12. V danom prípade vyvodil žalovaný prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, z ktorého vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcu, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

14. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

15. Nesprávnym procesným postupom v zmysle § 420 písm. f/ CSP sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018). Pojem „procesný postup“ nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním na meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu; je ním len samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou (návrhom) uplatneného nároku (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 220/2017, 3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 35/2018, 8 Cdo 56/2017, 1 VCdo 2/2017). Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom konaní, nie je ním ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (1 Cdo 18/2018, 2 Cdo 39/2018, 3 Cdo 173/2017, 7 Cdo 150/2017, 8 Cdo 49/2017). Ústavný súd považuje tieto závery najvyššieho súdu za ústavne udržateľné (I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018).

16. Dovolateľ vytýka odvolaciemu súdu nedostatočnú preskúmateľnosť dovolaním napadnutého rozsudku. K uvedenej námietke najvyšší súd uvádza, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá len tzv. „inú vadu konania“ zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.“. Toto stanovisko je naďalej aktuálne (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 92/2018, 4 Cdo 59/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 141/2017, 8 Cdo 49/2017).

16.1. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R

2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, o ktoré ide napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

16.2. V posudzovanom prípade je dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa strany domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd, aké závery zaujal k právnemu posúdeniu veci. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery; vysvetlil tiež dôvody, so zreteľom na ktoré považoval za čiastočne dôvodné odvolacie námietky žalobcu. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu má odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu náležitosti v zmysle § 220 CSP a žalovaný neopodstatnene namieta jeho nepreskúmateľnosť. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozsudkom súdu prvej inštancie, nemožno považovať za zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny, teda v danom prípade odvolací súd procesne nekonal spôsobom zmätočným, ktorý by mal za následok vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

16.3. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

17. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť ním podaného dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP aj z právnych záverov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie, dovolací súd uvádza, že už dávnejšie dospel k záveru, podľa ktorého realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (R 54/2012). Najvyšší súd zotrváva na tomto závere aj naďalej (R 24/2017 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 4 Cdo 47/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 76/2018).

18. V súvislosti s vyššie uvedeným dovolací súd pripomína naďalej aktuálne konštatovanie ústavného súdu, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (IV. ÚS 196/2014 a tiež IV. ÚS 279/2018).

19. Na základe uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že v danom prípade prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP nevyplýva.

20. Z vyššie uvedených dôvodov preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. b/ a c/ CSP odmietol.

21. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.